

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om skattemæssige fradrag og særskilt beskatning af medhjælpende hustruer.

(Lovforslaget (nr. 165) findes i tillæg A. sp. 2753, fremsættelsen i tidenden sp. 6284).

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af udskrivningsloven.

(Lovforslaget (nr. 166) findes i tillæg A. sp. 2807, fremsættelsen i tidenden sp. 6284).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Grünbaum (S):

Der er ingen tvivl om, at indkomstskatten er kommet for højt op, og heller ikke om, at de høje marginalskatte er en meget stærk ulempe for alle skatteydere, som får en merindtægt i årets løb. Jeg tror, der er almindelig enighed her i folketinget om, at der skal gøres noget ved indkomstskatten, og jeg vil da gerne straks sige det mest positive, nemlig en tak til regeringen for, at den har fremsat disse to lovforslag, som på meget væsentlige punkter bygger på den samme tankegang som de forslag, der er fremsat fra socialdemokratiets side.

De to væsentlige forslag går ud på en forlængelse af det såkaldte proportionalstræk — nemlig det første lange stræk på skatteskalaen, som ikke er langt nok — og en omformning af fradragene, således at man ikke skal foretage fradragene i selve indkomsten men foretage fradraget direkte i skatten. Det er to punkter, som vi fra socialdemokratiets side gentagne gange har formuleret. Jeg har selv gjort en hel del ud af spørgsmålet om overgang til fradrag i

skatten i stedet for at foretage fradragene i indkomsten. Jeg er enig med finansministeren i de betragtninger herom, som han anstiller i sin fremsættelsestale, nemlig at man derved opnår en betydelig større lighed i beskatningen, i virkningen af disse skattefradrag, end vi har i dag. Jeg vil altså gerne sige finansministeren og regeringen tak for, at man fremsætter forslag til en skattereform indeholdende en meget væsentlig forlængelse af det første stræk på skatteskalaen og et nyt princip for, hvorledes fradragene skal indgå i skatteberegningen. Gennem denne forlængelse af proportionalstrækket vil man samtidig opnå en betydelig forenkling af kildeskatten. Idealet var jo, at skatteyderne skulle kunne nøjes med en gang om året at opgive, hvad de havde krav på i fradrag, og så derefter kunne regne nogenlunde sikkert med, at den skat, der blev opkrævet ude på virksomhederne, var en endelig skat, en definitiv skat, således at der ikke kom en restskat, når året var gået.

Et af de væsentligste momenter til afhjælpning af restskatterne er jo netop en forlængelse af proportionalstrækket, sådan at det er den samme procent, skatten bliver opkrævet med, uanset hvor meget indtægten stiger, op til et vist niveau. Hvis så fradragene er anmeldt rigtigt til skattemyndighederne og indgået således i forskudsregistreringen, har man jo faktisk en definitiv skat. Idealet må være, at det får vi på hele det typiske lønmodtagerområde, det almindelige arbejdsmarked — vi kan vel sige den gruppe af skatteydere og lønmodtagere, der falder ind under Arbejdsgiverforeningens lønstatistik eller en meget væsentlig part af den — og det mener jeg opnås, hvis man gennemfører disse tanker, som vi altså fra vor side først har fremsat, og som regeringen her fremsætter som konkret lovforslag.

Nu har jeg altså sagt en hel del på en eller to regeringens forslag, og det er der også grund til på de to punkter. Så vil jeg gerne sige, at der er andre dele af forslaget, som vi ikke er så tilfreds med. Vi er ikke sikker på, at den fordeling af skattebyrden, som opnås efter det forslag, er den rigtige. Vi må jo bl. a. her tænke på, at det næsten er en forudsætning for finansministeren, som det også fremgår af fremsættelsestalen, at der gennemføres en momsforhøjelse på 5 pct. for at klare denne skattereform. Men når man